

- 5 De feudo ad hujusmodi fideicommissum, ob similitudinem sumitur argumentum.
- 6 In feudi successione ex cuius persona proximitas constituatur.
- 7 Feudum quale hereditarium dicatur.
- 8 Fratres non uterini per patrem pupillo substituti equaliter succedunt.
- 9 Si pupillo substituat proximus de familia, an succedat proximior respectu patris testatoris, vel pupilli.
- 11 De intellectu legis Cum ita 33. S. In fideicommissio, de legat. 2. remissivè, & num. 19.
- 15 Utrum in fideicommissio familie relicto divisibili locus sit representationi?
- 16 Refertur negativa sententia.
- 17 Resolvitur cum distinctione: & vide num. 36. & 37.
- 18 Quid si ex contractu vocetur proximus de familia, & quid in retractu, remissivè.
- 20 Si pluribus nominatim relinquatur fideicommissum, omnes simul admittantur: quod dupliciter limitatur.
- 21 Cum controversatur, an sit representationi locus in ultima voluntate, inspicitur voluntas testatoris, qua si lateat, ex conjecturis est investiganda.
- 22 Prima expenditur conjectura ad representationis exclusionem, de qua est controversa, & num. 23.
- 24 Traditur secunda: & videas num. 29.
- 25 Adicitur tertia.
- 26 De aliis similibus, remissivè.
- 27 Succedit alius casus, ubi cessat representatio ex mente testatoris.
- 28 Non datur representatio, si quis filios, & nepotes vocaverit ad fideicommissum, diversos gradus constituens.
- 31 Representatio quoad descendentes usque in infinitum procedit.
- 32 Ampliatur.
- 33 Utrum detur representatio in filiis legitimatis re-scripto, naturalibus, & adoptivis? remissivè.
- 34 In ascendentibus nulla est representatio.
- 38 De prelatione inter patruum, & nepotem qui late dissuerunt, & num. 42.
- 39 Nepos per representationem patruum excludit, ex communi.
- 40 Qui contra pro patruo teneant, recensentur.
- 41 Qui distinxerint.
- 43 Nepos cum patruo concurrens, quo jure preferatur in successione.
- 44 Potissimum fundamentum, quod pro nepote in patruum expenditur.
- 45 Contextus Latino idiomate legis Taurine de representatione agentis.
- 46 Interpretes ad ejus intellectum consulendi laudantur.
- 47 Duplex casus ejusdem legis proponitur circa successione in majoratu per representationem, & num. 48.
- 49 Sancii quarti Regis intruso adversus legem refertur.
- 50 Ampliatur Regia Constitutio, etsi patruus nepote major natu sit.
- 51 Ubi nepos est patruo major ætate, etiam de jure communi ille preserebatur, ex omnium ferè sententia.
- 52 Ampliatur Taurina Constitutio, licet primogeniti institutor vocaverit expressè majorem ætate.

- 53 Ampliatur idem, si neptis cum patruo de successione contendat.
- 54 Extenditur ad proneptem, si cum patruo magno concurrat.
- 55 In primogeniis Hispania representatio semper admittitur, nisi expressim à fundatore exclusa reperiat.
- 56 Representatio locum habet in folio secundo aut tertio genito, etsi nunquam primum gradum successione obtinuerint: quod exemplo declaratur.
- 57 Ampliatur.
- 58 Representationi in majoratibus Hispanis est locus, tametsi de clausulis institutionis non appareat. Idem erit si ex contractu majoratus originem duxerit.
- 59 Intellectus genuinus Taurina legis.
- 60 Quoad representationem attenditur mors non possessoris majoratus intrusi, sed veri, ac legitimi successoris, qui de jure debebat possidere.
- 62 Alia clausula ejusdem Taurina legis subjicitur.
- 63 De transversalium cognatorum differentia quoad successione majoratum.
- 64 In transversalibus respectu institutoris, & in descendentes ab ultimo possessore, representatio usque in infinitum procedit.
- 65 Similiter in descendentes à fundatore, qui à latere possessori junguntur.
- 66 Idem juris est in transversalibus, tam institutoris, quam ultimi possessoris, licet controversatur.
- 68 Utrum isto casu nepos, cuius pater nunquam primum gradum successione obtinuit, per representationem patruum excludat, & num. 69.
- 70 Generaliter in omni majoratu apud nos per representationem indistinctè succeditur, nisi illa expressis verbis rejiciatur.
- 71 Subsequitur litera ultima clausula, que prefata lege continetur.
- 72 Ut repellatur jus representationis in primogeniis Hispania, nulle sufficiunt conjecture, sed expressa voluntas institutoris desideratur.
- 73 Ubi constituitur de voluntate fundatoris, quod voluerit representationem remove, cessat legis regia dispositio.
- 74 Olim per manifestas presumptiones non admittebatur representatio, ex conjecturata mente fundatoris: hodie non urique, nisi expressè representatio prohibeatur.
- 75 Representatio non excludebatur quondam, etsi author majoratus vocaret primogenitum, & post eum secundogenitum.
- 76 Deciso legis Cum avus, de condit. & demonstr. extenditur ad contractus, & alios actus inter vivos.
- 77 Ad donationes causa mortis.
- 78 Ad commendas Indorum.
- 80 Ubi fundator disposuerat, ut succederet filius major superstes, ambigebatur an nepos patruo proponendus?
- 81 In feudis an succedatur per representationem.
- 82 Quid in Hispania.
- 83 Feudum in dubio an ex pacto, & providentia, vel hereditarium presumitur.
- 84 In emphyreusis an sit locus representationi, remissivè: & quid apud nos.
- 85 Quid in jurepatronatus Ecclesie, & libertorum, remissivè.
- Representationi regulariter locus est dandus, ibid.
- 86 Quid in anniversariis, remissivè.

Ibi: Huic opinioni suffragatur.

Hoc argumento utuntur uterque Molina, Fachin. Cevall. & alii laudati supra, num. 1. nec abs re, propter similitudinem quæ inter feudum, & hujusmodi fideicommissum versatur. Amat. resol. 75. num. 16. & 17. Verum objectioni satisfacit Molin. d. cap. 9. num. 19. pro Socino, adversus eos qui contra ipsius sententiam argumentum de feudo retorquent, ex cap. 1. S. ult. de successione frat. ut videre est apud eundem Molin. num. 8.

Quoad successione feudi duplex extat communis sententia. Quibusdam videtur, indistinctè quoad proximitatem successorum inspicienda persona primùm acquirentis. Tondut. sup. cap. 24. num. 25. Bald. in d. cap. 1. S. ult. de success. frat. num. 2. quod plures admittunt, deficiente linea ultimi possessoris. Alii distinguunt inter feudum ex pacto ac providentia, & hæreditarium, ut in hoc attendatur persona ultimi possessoris, in illo ejus, qui primò acquisivit. Consule Amat. de resol. 10. ex num. 13. qui nonnullos cumulat.

Ibi: Feudum autem hereditarium.

Feudum hereditarium est illud, quod acquirenti, ejusque hæredibus conceditur, & hoc ad quoscunque etiam extraneos hæredes spectat, de quo, & aliis feudorum differentis agit Greg. Lop. in l. 6. gloss. 4. tit. 26. p. 4. Molin. de just. & jur. tract. 2. disp. 472. Jul. Clar. Sentent. lib. 4. S. Feudum, quæst. 9. ex n. 2. & ego prænotavi variar. lib. 2. cap. 18. à num. 59.

Ad Num. 2.

Licet hæc ad rem non conferant, ut D. Covar. admonet, vide Menoch. de presump. lib. 4. pres. 75. à num. 9. qui tenet, fratres substitutos pupillo per communem parentem, illi æqualiter successuros, etsi utrimque conjuncti pupillo omnes non sint. Parlad. quorid. lib. 3. quæst. 8. num. 3.

Hic opportunè meminisse placet pulchræ quæstionis, num scilicet proximitas computetur ex persona patris defuncti, vel pupilli, cum pupillari-ter substituitur proximus de familia, vel qui de jure succedere debet, de qua latissimè per Amat. d. quæst. 10. à num. 71. qui contra alios resolvit, proximum testatori admittendum, licet alius proximior pupillo concurrat.

Verf. Idcirco pro Socini sententia.

Hoc idem argumentum pro Socino expendunt Molin. d. cap. 9. num. 11. Fachin. controvers. lib. 4. cap. 85. verf. Secundum argumentum, Molin. dict. disp. 628. num. 1. verf. Hæc sententia. Adde Amat. variar. resol. 10. num. 72.

Ad Num. 3.

Præterea pro Socino adducitur Modestini responsum in l. Cum ita 33. S. In fideicommissio, de legat. 2. cui Interpretes multiplicem intellectum accommodant, ut videre licet apud Alciatum, & Peraltam in comment. ad eundem text. Molin. de primog. lib. 1. cap. 5. ex num. 26. & lib. 3. cap. 9. num. 6. & 17. Fachin. contro. lib. 4. cap. 85. Roland. à Valle cons. 100. num. 3. seqq. Molin. de just.

- 87 In Indorum commendis succeditur per representationem inter descendentes.
- 88 In vinculis perpetuis (quæ in Hispania veri sunt majoratus) per representationem succeditur.
- 89 Quotiescunque in Hispania, feudum, emphyreusis, jurepatronatus, & similia jure majoratus ita deferuntur, ut sine divisione transferantur, erit representationi locus.
- 90 In bonis per Regem donatis in majoratum jure representationis succeditur.

CAPUT XXXVIII.

Ad Num. 1.

Anceps ventilanda quæstio proponitur, & frequens, quam regia egere constitutione merito scribit Cevall. comm. cont. commun. quæst. 398. num. 1. num scilicet in successione fideicommissi familie relicti proximitas vocatorum sit æstimanda ex persona testatoris, vel ultimi possessoris, per cuius obitum successio defertur: de qua Molin. de primog. lib. 3. cap. 9. Simon de Præcis de interpret. ultim. volunt. lib. 3. interpret. 3. dub. 4. Amat. variar. resol. 10. Theaur. Pedemont. decis. 64. Molin. de just. & jur. tract. 2. disp. 628. Mant. de conjectur. ult. volunt. lib. 8. tit. 12. Cevall. dict. quæst. 398. Roland. à Valle cons. 100. lib. 1. Fachin. controvers. lib. 4. cap. 85. Castill. controvers. lib. 3. cap. 19. num. 140. cum aliis, Fufar. de substit. quæst. 484. Peregrin. de fideicommiss. art. 20. & cæteri, quos congeffit Castill. numero 136.

Sententia Socini, de qua hic mentio fit, tenet ex persona ultimi possessoris esse judicandum, quis sit ad succedendum proximior, quem sequuntur Guttier. lib. 3. Practic. quæst. 66. num. 11. uterque Molina & Castill. ubi proxime, Valenz. concl. 97. num. 214. Matienz. in l. 8. gloss. 3. num. 2. tit. 11. lib. 5. Recop. Barbosa collect. cap. Licet, num. 17. de vot. & alii ferè innumeri, quos congerit Amat. num. 2. ac Cevall. num. 1. atque Castill. Videas infra num. 12. 13.

Quæ opinio ab omnibus limitatur primò, si ex voluntate disponentis appareat, quod sibi placuit, proximitatem ex sua persona esse considerandam, quia ipsius expressæ, aut tacitæ dispositioni omnino standum erit. Molin. d. cap. num. 20. in fin. Amat. num. 31. Guttier. ubi proxime, Cevall. n. 6. Secundo, si proximior ultimo possessori de familia testatoris non exultat. Molin. d. cap. 9. num. 2. Amat. num. 4. Guttier. n. 10. Paz de tenur. cap. 26. num. 23. Molin. sup. d. tract. 2. disp. 627. num. 12.

Quamquam hæc opinio Socini D. Covarruvias displicuerit, à plerisque tamen amplectitur, & apud nos in praxi est recepta, teste Matienzo ubi supra, ideo forsitan, quoniam per ipsum inextricabilium litium amputatur occasio, quæ in antiquis necessariò orientur, si proximitatem primo testatori investigari oporteret, quod quidem perdifficile, aut impossibile foret, ut rectè animadvertit Molin. d. cap. 9. num. 13. & ibi Addition. Molin. d. tract. 2. disp. 628. num. 1. verf. Hæc sententia. Et in majoratibus ita est tenendum proculdubio, etiam in transversalibus, ut noster Molin. probat d. cap. 9. & ibi Addition. cum plurimis.

just. & jur. tract. 2. disp. 628. num. 2. vers. Quoad secundum, Peregrin. de fideicom. art. 15. num. 11. Castill. controvers. lib. 3. cap. 19. num. 141. qui num. 139. in fin. observat quod propter ambigua Modestini verba utriusque opinionis sectatores eundem pro se textum solent expendere, diversa adhibita interpretatione.

Verf. Sic sanè adversus opinionem.

- 12 Hanc sententiam, quam D. Covar. amplectitur, nempe quod in fideicommissio familiae relicto proximitas ad succedendum inspiciatur respectu testatoris, & non ultimi possessoris, fulminent Fachin. ubi proxime, Cevall. d. quæst. 398. num. 4. Sim. de Præcis ubi sup. num. 35. Mantic. de conjectur. lib. 8. art. 12. num. 10. Menoch. lib. 4. præf. 75. num. 16. Gratian. disceptat. cap. 393. à num. 13. & plures, quos laudat Cevall. num. 1. & Amat. variar. resol. 10. num. 1.

Verf. Secunda conclusio.

- 13 Proximam resolutionem D. Covar. probat, & ampliat etiam si aliqui ex familia nominatim vocati reperiantur, licet adversa opinio, de qua supra, num. 2. valde communis sit ac recepta, ut videre est apud Castill. controvers. lib. 3. cap. 19. n. 140. qui rectè monet, quod ex mente testatoris, ac circumstantiis quæstio hæc in primis decidi debet.
- 14 Istud sententiarum dissidium conciliari poterit ea distinctione, quam aliqui tradidere, ut scilicet proximitas consideretur ex persona ultimi possessoris, cum hic descendente reliquerit, qui succedat in fideicommissio, alioqui proximior testatoris præferatur adversus transversalem magis conjunctum ultimo possessori. Tondut. resolut. civil. cap. 99. num. 23. Amat. cum aliis variar. resol. 10. num. 3. quod procedit tamen si ultimus possessor ex liberis testatoris non sit; nam si ab illo descenderit, proculdubio proximitas ex ultimi possessoris persona æstimabitur, prole relicta, ut D. Covar. edocet hic ex l. Cum avus, de condit. & demonstr. Ejus distinctionis ea ratio reddi potest, quam de primogeniis agentes perpendunt Addition. ad Molin. lib. 3. cap. 9. sup. num. 3. ad 21. quia ex quo fideicommissum obtinuit vocatus, etiam posteritati suæ jus ad successionem quæsit, à qua in aliam lineam nequit transferri, dum aliquis ex illa superfit. Parlador. quotidian. lib. 3. quæst. 1. num. 1. Amat. sup. resol. 1. num. 52.

Ad Num. 4.

- 15 Non minus ardua subsequitur controversia, num in fideicommissio familiae relicto, quod sui naturam recipit divisionem, locus sit representationi, per quam remotiores cum proximis ad successionem simul admittantur: de qua consulendi sunt Molin. de primog. lib. 3. cap. 7. à num. 20. Mantic. de conject. lib. 8. tit. 9. Salced. de representat. lib. 3. cap. 7. Fachin. controver. lib. 4. cap. 84. Molin. de just. & jur. tract. 2. disp. 628. num. 2. vers. Circa fideicommissum, Cevall. comm. cont. comm. quæst. 762. Peregrin. de fideicommiss. art. 21. Menoch. lib. 4. præf. 95. à num. 14. Cancr. variar. part. 1. cap. 5. num. 50. cum seqq. & plurimi apud Castill. controver. lib. 3. cap. 19. num. 213. qui late disputat.
- 16 Est quidem communis opinio, quæ representationem prorsus repellit, cui subscribunt Molin. d.

disp. 628. num. 3. Salced. fusè probans à num. 14. Valasc. de jur. emphyteut. quæst. 50. num. 31. & alii, quos recensent Castill. num. 216. qui ad fundamenta adducit num. 217. Cevall. supra, à num. 58. Salced. num. 42.

Verior tamen, ac receptior sententia docet, quod representationi sit locus cum agitur de successione fideicommissi relicti ab ascendente, aut transversali in primo gradu; tunc enim patruus simul cum nepote concurrerit; non autem in ulteriore gradu collateralium, sed quoad ascendentium successione, in infinitum. Molin. d. lib. 3. cap. 6. num. 44. & cap. 7. num. 20. Mantic. sup. num. 3. Cancr. num. 52. Guttier. pract. lib. 3. quæst. 66. num. 32. Marzar. de fideicommiss. quæst. 18. Menoch. num. 14. & 16. Fufar. de substitut. quæst. 485. num. 16. Cevall. d. quæst. 762. à num. 87. Pascal. de virib. patr. potest. part. 4. cap. 9. num. 25. Pichard. Inst. de hered. quæ ab intest. deser. in princ. §. 3. num. 48. Castill. num. 219. ubi plures. Vide infra, num. 37.

Utrum in fideicommissio, quod familiae competit ex contractu, representatio detur, quæstionis est, de qua Castill. num. 254. Salced. sup. lib. 3. cap. 12. à princ. ubi generaliter de representatione in contractibus disserit. Et quid in re tractu rei patrimonialis, quo proximis consanguinei jure nostro uti permittuntur, videndus idem Salced. cap. 15. Pichard. à num. 10.

Verf. Primum in dicto §. In fideicommissio.

Communitè sententiæ interpretes, in eo textu fideicommissariam intervenisse substitutionem, ita ut fideicommissum perpetuè in familia permaneret, sicut videre licet apud laudatos supra, n. 11. Verum nonnullis videtur Consultum ibi de vulgari egisse substitutione, atque ita primo acceptante conjuncto, nullum superesse fideicommissum, in quo posteriores possint succedere. Ita Molin. de primog. lib. 1. cap. 5. num. 27. Salced. de representat. lib. 3. cap. 7. num. 44. Ant. Gom. in l. 30. Taur. num. 43. Sim. de Præcis de interpret. ultim. volum. lib. 3. interp. 3. dub. 1. fol. 9. Fab. de errorib. pragmat. decad. 54. error. 8.

Verf. Secundò adnotandum.

Quoties fideicommissum relinquatur duobus, vel pluribus nominatim vocatis, non ordine successivo, sed omnes simul admitti debent. Barbosa ex pluribus in collectan. cap. Raynuius, num. 1. vers. Alterocha, de testament. quod dupliciter limitatur. Primò si filius, & pater substituuntur, aut Titius, & hæres ejus, tunc quidem ordo successione servabitur, ut post obitum patris filius, & post mortem Titii succedat ejus hæres. D. Covar. in d. cap. Raynuius, §. 2. num. 6. & 7. de quo Ant. Gom. variar. lib. 1. cap. 2. num. 4. Fufar. de substitut. quæst. 476. Mantic. de conject. lib. 4. tit. 9. Menoch. lib. 4. præf. 70.

Verf. Tertio ad intellectum.

Cum de representationis jure quæritur circa hominis dispositionem, in primis voluntatem testatoris indagari oportet, à qua pendet, an locus sit representationi, necne. Salced. sup. lib. 3. cap. 7. num. 1. Cancr. variar. part. 1. cap. 5. num. 52. Quapropter attendendum ad conjecturas, ex quibus mens percipi possit; nam sunt quædam, quibus

bus suadet, voluisse testatorem per representationem successores admitti: & sunt alia, quæ contrarium demonstrant. Castill. d. lib. 3. cap. 19. num. 220. de utroque conjecturarum genere differunt Menoch. lib. 4. præf. 95. ex num. 14. Salced. de representat. lib. 3. cap. 8. cum multis seqq. Sed D. Covar. hic solum meminit præsumptionum, ex quibus rejicitur representatio.

- 22 Prima igitur adducitur conjectura adversus representationem, cum testator proximior de familia vocaverit, quia non concurret vi representationis remotior in gradu. Sed etsi pro hac sententia plures existant, quos refert, ac sequitur Salced. d. lib. 3. cap. 11. num. 5. Amat. variar. resol. 1. num. 40. Castill. d. cap. 19. num. 300. contrariam tamen plurimi amplectuntur, ut Menoch. lib. 4. præf. 95. num. 21. & conf. 357. num. 27. Molin. de primog. lib. 3. cap. 8. num. 11. vers. Imò nec etiam, & ibi Addition. Castill. sup. lib. 2. cap. 20. num. 7. & d. cap. 19. num. 301. Guttier. Practic. lib. 3. quæst. 67. num. 31. omiffis pluribus, quos recensent hi, ac plenius Salced. num. 2.

- 23 His favet, quod de jure quoties aliquid cognatis, seu familiae relinquatur, ut in eo succedatur ex ordine, semper proximiores præferuntur: & hoc ipsum etsi testator explicuerit, non poterit representationis exclusionem operari; nam ut vulgò fertur; expressio ejus, quod tacitè inest, nihil operatur, l. 3. C. de fidejussor. cum aliis, quæ refert Barbosa axiom. 89. num. 15.

Verf. Quarto, ubi fideicommissum.

- 24 Secunda conjectura adjicitur, cum testator expressit, quod in fideicommissio succederent vocati, servata gradus prærogativa; nam ex hoc præsumitur representationem explodere. Ita, re late discussa, tenet cum aliis Salced. d. lib. 3. cap. 10. num. 10. adversus Molin. de primog. lib. 3. cap. 8. num. 17. Castill. d. cap. 19. num. 317. Guttier. d. quæst. 67. num. 45. Menoch. num. 20. & alios quos laudat Salced. num. 1. Et hæc sententia quoad majoratus extra dubium habetur: sed quoad fideicommissa satis est ambigua. Addit ad Molin. ubi proxime, sub num. 15. ad 18. Adjunge Amat. d. resol. 1. ac vide D. Covar. infra, verf. Octavo, ubi ego num. 29.

Verf. Quintò idem erit.

- 25 Tertia conjectura est, cum testator certum gradum personarum vocat ad successionem, veluti filios, aut fratres; tunc enim cessat representationis auxilium. D. Solorz. de jur. Indiar. tom. 2. lib. 2. cap. 19. num. 3. Sesse decis. 64. num. 110. Cancr. variar. p. 1. cap. 5. num. 13. Salced. sup. cap. 9. num. 46. Tondut. resolut. civil. cap. 99. num. 5. Cevall. comm. cont. comm. quæst. 762. num. 106.

Verf. Sextò constat.

- 26 De his, & de aliis conjecturis, per quas excluditur in fideicommissis representatio, consulas Salced. d. cap. 9. per tot. Menoch. lib. 4. præf. 95. ex num. 14. Molin. sup. lib. 3. cap. 8. Cevall. sup. à num. 105. Mant. de conject. lib. 8. tit. 9. à num. 3. De præsumptionibus contrariis, quæ representationem D. de Faria Covar. Enucl.

tionem inducunt, vide Menoch. ex num. 33. Salced. cap. 8. per tot.

D. Covar. hic aliam deducit conjecturam obnoxiam representationi, ex l. Cum ita, §. In fideicommissio, de legat. 2. nam si quis dum familiae per fideicommissum bona tribuit, cognatos quosdam nominatim, & alios nomine colectivo vocaverit, ut si dicat: Relinquo Titio, & Sejo filiis meis, illisque proximiores ex mea familia substituto; quanquam unus ex nominatim vocatis decedat, liberis relictis, hi non subrogabuntur ad successionem loco parentis, sed alter nomine proprio vocatus integrè fideicommissum percipiet, representatione cessante: quod similiter procedit, si nepotes, nominatis patribus, avus substituerit, de quo Menoch. d. præf. 95. num. 23. Salced. d. cap. 9. ex num. 16. qui posteriorem casum de liberis substitutis à priore distinguit num. 20. volens ut nepotes substituti cum patruo concurrant: non sic ubi generaliter ut proximiores colectivo nomine vocentur, nullà gradus certi factà mentione. De alia simili conjectura agit idem ex num. 39.

Verf. Septimò, hinc constat.

Quoties testator filios, & nepotes ad fideicommissum vocaverit, ut appareat diversos gradus ad succedendum constituere voluisse, tunc decedente uno ex filiis, liberi ejus non admittentur per representationem, ex voluntate testatoris.

Verf. Octavo, est advertendum.

Docemur hic, locum fieri representationi in fideicommissario, ad quod cognati nomine colectivo vocantur, etiam si testator caverit ut in successione gradus prærogativa fervetur: quod verum si ab ascendente, vel fratre talis dispositio procedat, & hoc adversatur traditis per nostrum Præfidem supra, verf. Quarto, ubi aliorum reulit opinionem. Sed contraria, quam sequitur, placuit Molinæ, & cæteris à me laudatis num. 24.

Verf. Nonò, seclusa.

Tandem resolvit D. Covar. representationem in hujusmodi fideicommissis admitti ab ascendentibus, vel transversali in primo gradu relictis, nisi ex conjecturis appareat, testatorem voluisse illam excludere. Sic tenet communis, quam tuentur recens supra, n. 17.

Ad Num. 5.

Representatio in successione ascendentium ultra pronepotem ad posteriores quovis gradus absque ulla restrictione portenditur. Molin. de primogen. lib. 3. cap. 7. n. 6. Menoch. lib. 4. præf. 95. n. 6. & 7. Ant. Gom. variar. lib. 1. cap. 1. num. 15. Peregrin. de fideicommiss. art. 21. num. 6. Greg. Lop. in l. 3. gloss. 7. tit. 13. p. 6. Myningger. in §. Cum filius; Inst. de hered. quæ ab intest. deser. Molin. de just. & jur. tract. 2. disp. 626. num. 1. Pichard. in princ. tit. de hered. quæ ab intest. deser. §. 2. num. 18. Cancr. variar. part. 1. cap. 5. num. 6. Cevall. comm. cont. commun. quæst. 762. n. 33. Castill. controver. lib. 3. cap. 19. num. 62. Salced. de representat. lib. 2. cap. 18. num. 12. apud quem plurimi, ubi disputat, & contra sentientes laudat num. 2.